

ikke længere et enkelt stof, som fru Tove Lindbo Larsen ikke ville gå ind i med cyclamat; nu går vi så op og diskuterer det i generelle principformer – betyder det så, at fru Charlotte Antonsen får sin vilje og kan få en liste med en hel masse flere stoffer? Eller betyder det, at Enhedslisten kan få sit ønske opfyldt, og vi kan få stoppet og vi kan begynde at tage stofferne ud? Det håber jeg vi kan få et svar på.

Jeg er i øvrigt ked af, at vi ikke kan få et svar på, hvad det betyder for de farvestoffer, azofarvestofferne, som vi havde diskussion om i vinter, at vi ikke kan få et svar på, hvad det betyder for sådan et allergifremkaldende stof som cyclamat i slik. Det er velkendte problemstillinger.

Derfor synes jeg egentlig ikke, det varsler godt vedrørende forvaltningen af dagsordenen, når man ikke er i stand til at fortælle Folketinget, om indholdet af nogle relativt enkle punkter går i den ene eller den anden retning. Vi ønsker jo meget – og det er en kommentar til fru Charlotte Antonsen – at gå sammen med SF og regeringen om at skabe et flertal, der kan føre en aktiv politik, og så er der også et mandat fra Enhedslisten. Det skal fru Charlotte Antonsen ikke være i tvivl om, og hvis Enhedslisten har været med i et mandat, er dette mandat også bæredygtigt. Det skal der heller ikke herske nogen tvivl om.

Men grundlaget er altså noget luftigt, som det foreligger her, og derfor bliver vi altså nødt til at insistere på at få disse spørgsmål besvaret.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg vil se mandatet, før jeg tror på et mandat fra Enhedslisten med hensyn til sødestofdirektivet. Men det kan jo være, vi alle kan blive klogere, også Enhedslisten, så det kunne da være interessant.

Fru Elisabeth Arnold spørger, om vi mener, dagsordenen ville være mere klar, hvis der stod »forbrugerne«. Nej, problemet er: Når man skriver et eller andet om, at man ikke kan tillade tilsætningsstoffer, hvis der er en betænkelighed hos forbrugerne, hvem er så forbrugerne? Hver gang JuniBevægelsen møder op, påstår de jo, at de repræsenterer halvdelen af den danske befolkning, dvs. halvdelen af forbrugerne, og vi vil da ikke deponere vores handlefrihed hos Forbrugerrådet og sige, at hver gang Forbrugerrådet er imod, er vi også imod. Vi må da vurdere fra sag til sag.

Det, jeg sagde om sødestofdirektivet, var, at meget tyder på, at vi nok kan stemme for det. Vi

har fået et faktisk notat om sagen, og det ser ikke ud, som om der er noget rystende i det, så den tyder på, at vi kan stemme for. Men det, der lægges op til med dagsordenen, som jeg læser det, er, at der under alle omstændigheder skal stemmes imod, hvis der kommer flere stoffer på listen. Det vil betyde, at hele udviklingen af tilsætningsstoffer dermed går i stå, og vi mener faktisk, at en meget stor del af de nye tilsætningsstoffer kan erstatte nogle gamle stoffer, som er knap så gode som de nye.

Derfor mener vi ikke, det er nogen god idé i sig selv at begrænse antallet af nye tilsætningsstoffer. Man må vurdere fra sag til sag: Hvad er bedst for forbrugeren? Udgør dette stof en fare for forbrugeren? Er det måske bedre end et af de gamle, vi har i forvejen? Så på forhånd kan vi ikke sige ja til at stemme imod, hver gang der kommer et ekstra stof på en liste.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Først skal jeg sige til fru Charlotte Antonsen, at når der står noget om den sundhedsmæssige effekt på forbrugerne, er det ikke Forbrugerrådet eller JuniBevægelsen eller nogle mere eller mindre tilfældige udsnit af befolkningen. Det betyder bare mennesker. Vi snakker ikke om kæledyr eller den vilde fauna her, vi snakker om mennesker. Og i den sammenhæng bliver begrebet forbrugerne brugt mangfoldige gange, så man skal i hvert fald have en ganske stor vilje til at misforstå det.

Med hensyn til at begrænse omfanget af listerne er der faktisk en klausul i det nuværende sødestofdirektiv om, at i løbet af en 5-årsperiode skal listen tages op til revision med henblik på en begrænsning, og man kunne jo forestille sig, at det blev en fast procedure for samtlige positivlister i EU. Der er jo lagt op til her, at den danske regering skal arbejde aktivt for, at samtlige lister med jævne mellemrum bliver taget op til en revision, som det var praksis i Danmark frem til 1988, hvor de direktiver blev fremsat.

Målsætningen er, at man skal begrænse brugen, men det betyder ikke, at der ikke kan komme et nyt stof ind. Naturligvis kan der da det, hvis den samlede vurdering f.eks. viser, at der er to nye, som er bedre end de gamle, og der ryger seks andre ud. Det ville da være ganske udmærket, og det er jo derfor, det er svært at svare på så konkrete spørgsmål. Vi aner ikke, hvordan det forslag, som Europaudvalget for-